

Menin tapaamaan ystäväni muita kavereita ensimmäistä kertaa. Porukan ikähaarukka oli noin 15-18, tyttöjä ja poikia. Kaikki olivat mopoilla taikka keväreilla matkassa. Vanhimmilla oli jopa moottoripyörät. Kaikki olivat mukavia, mutta eräs kiinnitti huomioni erityisesti. 17-vuotias poika, joka kertoi nimekseen Ville. Mustat hiukset ja hieman violettiin vivahtavat silmät, jotka tuikahtivat iloisesti kun tervehdimme rystyslyönnillä. Ehkä hän oli hämmentynyt siitä että tyttö tervehti siten, en tiedä. Juttelimme paljon. Hän istui viereeni pienen yläasteen pihassa olevalla penkille. Ystäväni sai idean mennä leirintäalueelle; sytytettäisiin nuotio. Kaikki olivat innoissaan, osa lähti hakemaan syömistä kun muut lähtivät leirintäalueelle. Ville ajoi ihan takanani, enkä ihme kyllä tuntenut esittämisen halua skootterillani. Hänen seurassaan oli niin rentoa. Nuotion loimussa kaikki istuivat ringissä; juttelivat ja söivät makkaraa. Juttelin Villen kanssa pitkälle yöhön, vanhempani olivat varmasti jo nukkumassa. -Sulla on tossa jotain, Ville sanoi ja kurotti päätään minua kohti, ja suuteli ketsuppipisaran huuliltani. Olin hieman hämmentynyt, pitikö hän oikeasti minusta? -Tule, hän sanoi ja veti minut puun taake painaen minut sitä vasten. Tuijotimme toisiamme silmiin ja vähät välitimme muiden ivallisista kommenteista. Sitten hän teki sen taas; hän suuteli minua. Pitkään ja intohimoisesti. Suutelimme ainakin kymmenen minuttia, kunnes hänen puhelimensa soi. Hänen täytyi lähteä. -Hei hei, kaunotar. Älä koskaan muutu, hän sanoi suuteli minua vielä kerran. Kotona olin ihan pilvissä. En kyennyt unohtamaan sitä yötä. Etsin häntä Facebookista, mutta en löytänyt. Seuraavan kerran kun tapasimme porukalla, eräs Villen kaveri sanoi tämän olleen hänen serkkunsa ja vain käymässä. Silloin maailmani sortui. En ole koskaan sen jälkeen tuntenut mitään ketään kohtaan, en ole suudellut ketään. Odotan vain, että hän vielä palaisi. Olen yhteyksissä hänen serkkunsa kanssa siltä varalta että hän palaisi. Ei hän minua viiden vuoden jälkeen muistaisi varmaankaan, mutta... minulla ei ole vaihtoehtoa. Rakastan häntä.